

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/49/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120303756
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6120303756.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Martiny Mochnáčovej a JUDr. Erika Vargu, v spore žalobcu Solárny dom, s.r.o. so sídlom Trnava, Sereďská 4090/18, IČO: 47 585 650, právne zastúpeného VESTENICKÁ & BD advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Bratislava, Ševčenkova 5, proti žalovanej A. B. C., D., nar. XX.X.XXXX, bytom E. F. B., G. XXX/X, o zaplatenie 8.274,85 eur s príslušenstvom, na základe odvolania oboch sporových strán proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 27Csp/64/2020-153 zo dňa 4. novembra 2021 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 68,65 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 6.978 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne z danej sumy od 14.5.2019 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietol. Bolo nesporné, že žalobca ako zhotoviteľ a žalovaná ako objednávateľ uzavreli dňa 22.3.2019 zmluvu o dielo, v ktorej bola – okrem iného – dohodnutá cena diela 8.260 eur. Žalobca nepreukázal, že došlo k dohode strán o zmene ceny diela (na sumu 9.556,85 eur) a zmene počtu fotovoltických panelov (z 9 na 12). Uvedené malo vyplývať z e-mailovej komunikácie, avšak v rámci predložených správ takýto dôkaz produkovaný nebol a žalobcom nebolo navrhnuté ani doplnenie dokazovania. Nadväzne okresný súd vychádzal z toho, že cena diela bola dojednaná pevnou sumou v rámci (pôvodne) písomne uzavretej zmluvy. Žalobca potvrdil, že na úhradu ceny diela započítal dotačný príspevok vo výške 1.282 eur, čím zostala nezaplatená suma 6.978 eur.

2. Medzi stranami nebolo sporné, že bezprostredne žalovaná cenu diela ani z časti nezaplatila. Tvrdila, že reklamovala vady diela, v ktorej spojitosti odkazovala na listy z 20.6.2019 a 17.1.2020. Okresný súd konštatoval, že týmito písomnosťami nedošlo k riadnemu uplatneniu zodpovednosti za vady, lebo ani v jednej z nich žalovaná neuvádzala žiadne konkrétne vady. Pokiaľ odkazovala na vady a nedorobky, ktoré boli vymedzené už jej manželom v prílohe preberacieho protokolu, tak takáto listina v konaní predložená nebola.

3. Žalovaná predložila i ďalší list – odstúpenie od zmluvy z 12.3.2020, v ktorom uvádza, že vo faktúre, ktorou žalobca vyfakturoval cenu diela, sú niektoré položky vymedzené nepresne; podľa okresného súdu však nie je zjavné, či ide o nedodané časti diela, alebo o dodané, ale vadné časti diela. Žalovaná namietala, že žalobca dielo/jeho inštaláciu riadne nedokončil (dielo nebolo uvedené do prevádzky), preto podľa článku IV. bod 4.10 zmluvy o dielo od tejto odstúpila. Okresný súd v danej spojitosti ako uzavrel, že neboli splnené podmienky pre odstúpenie od zmluvy žalovanou, lebo nebolo preukázané, že si riadne uplatnila právo zo zodpovednosti za vady a tiež nebolo preukázané, že by dielo nebolo uvedené do prevádzky. Žalovaná totiž v preberacom protokole potvrdila (bez vymedzenia akýchkoľvek závad)

dodanie a inštaláciu dotknutého zariadenia, jeho funkčnosť a odskúšanie. Žalovaná podpís preberacieho protokolu nepoprela, uviedla len to, že ho podpísala v iný deň na základe e-mailu pracovníčky žalobcu.

4. Okresný súd zdôraznil, že dotknutý preberací protokol, ktorý je zároveň dodacím listom, záručným listom, dokladom o inštalácii zariadenia a o uvedení do prevádzky, je dôkazom, na základe ktorého možno konštatovať, že žalobca svoju povinnosť dodať dielo splnil. Žalovaná teda neuniesla dôkaznú povinnosť a nepreukázala ňou tvrdené skutočnosti o včasnom a riadnom nedodaní diela. Okresný súd doplnil, že dodatočný podpis preberacieho protokolu nie je dôvodom pre vyslovenie záveru, že dielo nebolo riadne a včas vykonané.

5. Vzhľadom na to, že žalovaná sa s plnením svojho dlhu ocitla v omeškaní, zaťažuje ju tiež povinnosť zaplatiť úroky z omeškania. O trovách konania rozhodol okresný súd tak, že v spore v prevažnej miere úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu v rozsahu 68,65 %, keď zohľadnil pomer úspechu sporových strán.

6. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie obe sporové strany.

7. Žalovaná sa alternatívne domáhala jeho zmeny tak, že žaloba bude v celom rozsahu zamietnutá, alebo jeho zrušenia a vrátenia vecí na ďalšie konanie a rozhodnutie. Rozsudok okresného súdu považovala – aj s odkazom na judikatúru najvyššieho súdu, resp. ústavného súdu – za nedostatočne odôvodnený a tým nepreskúmateľný. Prioritne namietala, že okresný súd nevypočul jej manžela (prítomného na pojednávaní dňa 4.11.2021), ktorý bol v značnej (až takmer výlučnej) miere činný v predmetnej záležitosti; pričom okresný súd tento svoj postup nezdôvodnil. Manžel žalovanej tak nemohol predložiť súdu písomnosti, či fotodokumentáciu a ani byť konfrontovaný s konateľom žalobcu.

8. Žalovaná naďalej tvrdila, že dielo nebolo nikdy uvedené do prevádzky a súvisiace doklady sú len fiktívne. Poukazovala najmä na duplicitne vydaný preberací protokol, ktorú okolnosť konateľ žalobcu vysvetliť nevedel. Práve pre duplicitu preberacieho protokolu považovala žalovaná tento doklad za neplatný. Žalobca teda dielo nedodal včas a uvedený nedostatok/vadu neodstránil ani po reklamovaní diela žalovanou. Zdôrazňovala, že vadou diela je jeho (celková) nefunkčnosť, preto v zmysle bodu 4.10 zmluvy o dielo bola oprávnená od zmluvy odstúpiť; čo aj učinila. Prvotné nedostatky a nedorobky pritom uplatnil v jej mene konajúci manžel už dňa 6.5.2019. Žalovaná uviedla, že protistrana spochybňuje reklamáciu len formálne, vrátane očierňovania jej osoby. Neodstránenie väd bolo taktiež dôvodom na vrátenie faktúry, ktoré oprávnenie objednávateľa rovnako vyplýva zo zmluvy o dielo (bod 4.7 písm. a/).

9. Odvolateľka tvrdila, že pokiaľ žalobca bol ochotný skontrolovať dielo, akceptoval jeho nefunkčnosť. Priznala, že preberací protokol dodatočne „v dobrej viere“ podpísala dňa 25.5.2019, avšak aj z tejto okolnosti je zrejmé, že dňa 6.5.2019 nedošlo k žiadnemu odovzdaniu diela ani podpísaniu preberacieho protokolu. Trvala na tom, že priamo ona (žalovaná) po prvýkrát vady reklamovala už listom z 20.6.2019. Výslovne uviedla, že podpísaná bola iba jedna zmluva o dielo a žiadne dodatky; žalobca si napriek tomu uplatňuje fakturáciou sumu 9.556,85 eur, a nie zmluvne dojednanú sumu 8.260 eur.

10. Bez bližšej súvislosti so stavom a priebehom konania – keďže doteraz bol činný iba súd prvej inštancie – odkazovala i na judikatúru týkajúceho sa odvolacieho konania; osobitne aplikácie § 382 CSP.

11. Žalobca napadol rozsudok okresného súdu vo výroku o čiastočnom zamietnutí žaloby a alternatívne sa domáhal jeho zmeny tak, že žalobe bude vyhovené aj v dotknutej zvyšnej časti, alebo jeho zrušenia a vrátenia vecí na ďalšie konanie. Nesúhlasil so záverom o nepreukázaní dohody strán o zmene tak predmetu diela, ako aj jeho ceny. Poukazoval na e-mailovú komunikáciu z 26.4.2019, ktorej predmetom bolo odsúhlasenie poslednej (zmenenej) cenovej ponuky, pričom táto tvorila prílohu dotknutej správy.

12. Žalobca uviedol konkrétne položky, pri ktorých došlo ku zmene oproti prvotnej cenovej ponuke. O zmene zmluvy svedčia aj ďalšie skutočnosti – žalovaná nenamietala, že by jej žalobca 12 kusov panelov nedodal (uvedené vyplýva i z fotodokumentácie) a ani pri námietkach nezhody faktúry s cenovou ponukou neuvádzala položku viažucu sa k počtu panelov. Žalovaná namietala – ako konštatuje i okresný súd – len dohodu o zmene diela, avšak je logické, že ak dôjde k zmene v predmete zmluvy, musí sa zmeniť i cena.

13. Žalobca doplnil, že priznaním mu náhrady len za 9 fotovoltaických panelov nepochybne dochádza k bezdôvodnému obohateniu žalovanej, „čo nemôže požívať právnu ochranu, a to ani v prípade spotrebiteľa“. V závere odvolania dával do pozornosti špekulatívne konanie žalovanej, ktorá sa snaží vyhnúť splneniu peňažného záväzku, o čom svedčí i podanie žiadostí o odročenie pojednávania krátko pred jeho začiatkom.

14. Žalobca odvolanie protistrany označil za nedôvodné. Poukazoval na to, že manžel žalovanej H. C. na otázku súdu uviedol, že nedisponuje splnomocnením, na základe ktorého by mohol v súdenom spore zastupovať žalovanú. Zároveň žiadna zo strán menovaného nenavrhol vypočuť ani ako svedka.

15. Žalobca dával do pozornosti preberací protokol, na ktorom žalovaná výslovne potvrdila dodanie a inštaláciu zariadenia, jeho funkčnosť, odskúšanie a skutočnosť, že nevykazuje žiadne vady. Opakovane poprel, že by sa žalovaná ohľadne údajných väd na neho obrátila listom z 20.6.2019. Takáto písomnosť žalobcovi nebola nikdy doručená a žalovaná nepreukázala ani jej odoslanie. Obdobne nepreukázala existenciu protokolu, v rámci ktorého mal jej manžel namietat' vady diela; taktiež takýto doklad nebol v spore predložený. Žiadne vady strana žalovanej nespomenula ani v rámci komunikácie spojenej s výmenou elektromera, ktorá nadväzovala na dodanie diela.

16. Žalobca uviedol, že prvý krát začala žalovaná namietat' údajnú nefunkčnosť diela až listom z 17.2.2020 (teda 8 mesiacov po dodaní diela), ktorým reagovala na jeho predžalobnú výzvu. Takéto konanie považoval za nedôveryhodné a špekulatívne. Zopakoval, že žalovaná „doteraz“ nešpecifikovala žiadne vady, ktoré by malo dodané dielo vykazovať. Existencia dvoch preberacích protokolov pravdepodobne súvisela s dotáciou, keď pôvodne sa mala týkať deviatich panelov a neskôr dvanástich kusov panelov. Prevzatie dvanástich panelov pritom žalovaná nespochybňovala ani v odpore podanom proti platobnému rozkazu; ak bolo dodaných viac panelov, je logické, že sa to odzrkadlí aj v konečnej (vyššej) cene diela. Žalobca súhlasil so záverom okresného súdu, že odstúpenie od zmluvy o dielo listom žalovanej z 12.3.2020 bolo/je neplatné.

17. V následnej reakcii žalovaná trvala na podanom odvolaní, vrátane súvisiacej argumentácie. Mala za to, že žalobca nesplnil povinnosť riadne dodať funkčné dielo. Vzhľadom na vystavenie rozdielnych (preberacích) protokolov „nenastali účinky naplnenia fakturačného titulu“, preto bola žalovaná oprávnená vrátiť vystavenú faktúru. Zotrvala taktiež na vyjadrení o opodstatnenosti odstúpenia od zmluvy a aj s poukazom na to, že s manželom „sú v BSM“ namietala neumožnenie mu vyjadriť sa na pojednávaní. Dodala, že vady diela reklamovala konkrétne, keď „podstatou reklamácie bola najmä nefunkčnosť diela ako celku“.

18. K dotknutému podaniu/vyjadreniu žalovanej žalobca uviedol, že protistrana iba opakuje skutočnosti, ku ktorým sa už on (žalobca) viackrát vyjadroval a preto nepovažuje za potrebné vykonať ďalšie procesné podanie.

19. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaniach sporových strán (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. Žalobca svoj nárok v plnej miere a počas celého priebehu konania definoval a definuje ako nárok vyplývajúci zo zmluvy o dielo z 22.3.2019. Výslovne konštatoval, že v zmysle zmluvy bola dohodnutá cena za realizáciu diela (dodanie materiálu i vykonanie prác) vo výške 8.260 eur. Tvrdil, že v priebehu realizácie diela „sa navýšila“ jeho cena, čo žalovaná vopred písomne (e-mailom) odsúhlasila. Takéto tvrdenie však protistrana jednoznačne popierala. Žalobca v štádiu prvoinštančného konania na preukázanie dotknutého skutkového tvrdenia poukázal na e-mailovú komunikáciu medzi jeho konateľom a manželom žalovanej, z ktorej má vyplývať odsúhlasenie „novej“ cenovej ponuky.

21. Ide o e-mailovú správu odoslanú dňa 26.4.2019 manželom žalovanej s textom „súhlasím s poslednou CP“; samotná zmenená („posledná“) cenová ponuka však predložená nebola. Uvedené zodpovedajúco stavu veci konštatoval už okresný súd, preto je primeraným jeho záver o nepreukázaní zmeny dohody strán o cene diela.

22. Krajský súd v tejto spojitosti dodáva, že podľa bodu 7.4. zmluvy o dielo jej zmeny a doplnky je možné vykonať len písomnou formou očíslovaným dodatkom. Bez ohľadu na nepreukázanie/nedoloženie „poslednej“ cenovej ponuky ako súčasť účasti e-mailu z 26.4.2019, je nepochybné, že dotknutá e-komunikácia nezodpovedá požiadavkám na zmenu, resp. doplnenie zmluvných dojednaní spôsobom definovaným priamo v zmluve o dielo. Zároveň je zrejmé, že zmluvnou stranou (objednávateľom) v rozoberanom záväzkovom vzťahu bola len žalovaná B. C., a nie aj jej manžel (napriek predtlačenej/predformulovanej zmluvnej dokumentácii, ktorá obsahovala i „kolonky“ pre údaje o manželovi objednávateľa, tieto neboli v zmluve z 22.3.2019 vôbec vyplnené). Žalobca pritom ani len netvrdí, že by manžel žalovanej na základe konkrétnej písomnosti (keďže právny úkon zmeny zmluvy mal byť

vykonaný písomne, aj prípadné plnomocenstvo by muselo mať písomnú formu - § 31 ods. 4 Obč. zák.) konal v mene žalovanej.

23. Z rozoberaných dôvodov je vecne správnym výrok rozsudku okresného súdu o zamietnutí žaloby vo zvyšku.

24. Pokiaľ v rámci odvolacieho štádia sporu žalobca predložil cenovú ponuku, ktorú označuje ako údajnú zmenenú/„poslednú“ cenovú ponuku, ide o neprípustnú novotu v odvolacom konaní v zmysle § 366 CSP. Aj v tomto prípade žalobca ani len netvrdí, že by boli naplnené podmienky vymedzené v písmenách a/ až d/ označeného zákonného ustanovenia, kedy je prípustné neskoršie predloženie prostriedkov procesného útoku, resp. procesnej obrany. Navyše, ako už bolo konštatované, samotná cenová ponuka nepredstavuje zmenu zmluvy o dielo spôsobom, ako jej vykonanie bolo medzi stranami dojednané.

25. Napriek tomu, že žalovaná sa opakovane vyjadrovala v priebehu prvoinštančného konania, nenavrholo vykonanie dokazovania výsluchom jej manžela H. C.; eventuálne jeho konfrontáciou s osobami konajúcimi za žalobcu. Neučinila tak ani bezprostredne v súvislosti s pojednávaním okresného súdu dňa 4.11.2021, predvolanie na ktoré prevzala viac ako mesiac vopred – 24.9.2021. Išlo pritom o opakovane nariadený termín pojednávania, v ktorom procese boli dva krát akceptované žiadosti žalovanej o odročenie pojednávania, hoci ňou tvrdené dôvody neúčasti nedokázala ani dodatočne preukázať/doložiť. Zároveň, v súvislosti s pojednávaním nariadeným na deň 11.8.2021 vykonala aj podanie označené ako „vyjadrenie žalovanej k veci“ a ani v jeho rámci dôkazný návrh na výsluch svojho manžela nevzniesla.

26. Nadväzne nebolo povinnosťou okresného súdu v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku vysvetliť, prečo dotknutý dôkaz nevykonal. V zmysle § 220 ods. 2 CSP mu takáto povinnosť vyplýva iba v súvislosti s nevykonaním „ďalších navrhnutých dôkazov“. Nedostatkom odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je ani neuvedenie dôvodu, pre ktorý na pojednávaní dňa 4.11.2021 okresný súd nekonal s H. C. ako so zástupcom/ splnomocnencom žalovanej. Podmienkou zastúpenia strany v súdnom spore je v zmysle § 92 ods. 1 CSP písomné splnomocnenie, ktorým menovaný nedisponoval. O potrebe predložiť plnomocenstvo/splnomocnenie v prípade zastúpenia bola žalovaná poučená v predvolaní na každý termín pojednávania. Priamo v rámci daného úkonu súdu okresný súd dôvod nekonania s H. C. (ako zástupcom žalovanej) výslovne oznámil osobám prítomným na pojednávaní dňa 4.11.2021.

27. Pri vykonaní pojednávania – a to nielen bezprostredne pojednávania dňa 4.11.2021, na ktorom bolo vydané meritorne rozhodnutie, ale aj v rámci celého súvisiaceho procesného postupu – nedošlo zo strany okresného súdu k odňatiu možnosti žalovanej konať pred súdom a teda k znemožneniu realizovať jej jednotlivé procesné oprávnenia priznané stranám sporu na ochranu a uplatňovanie ich práv.

28. Náležite konštatoval už okresný súd, že preberací protokol je zároveň dodacím listom, záručným listom, dokladom o inštalácii zariadenia a jeho uvedení do prevádzky. Pokiaľ žalovaná podpísala preberací protokol, tak potvrdila, že žalobca splnil svoju zmluvnú povinnosť a dodal dielo riadne a včas. Určujúcim v tomto smere je preberací protokol podpísaný žalovanou. Existencia aj ďalšieho preberacieho protokolu nie je osobitnejšie významnou; o to viac, že i podľa neho bolo dielo/zariadenie riadne dodané (iné sú „len“ niektoré technické údaje).

29. Žalovaná samotné podpísanie preberacieho protokolu nespochybňuje. Jej vyjadrenie, že preberací protokol podpísala len „v dobrej viere“, vyznieva maximálne všeobecne a účelovo; osobitne za situácie, ak súčasne tvrdí, že zariadenie nebolo nikdy funkčné, resp., že pri fyzickom prevzatí dňa 6.5.2019 mal jej manžel k preberaciemu protokolu pripojiť vymedzenie vád a nedorobkov. Žalovaná v danej spojitosti neposkytuje žiadne bližšie vysvetlenie, resp. skutkové zdôvodnenie, čo platí aj pre odvolacie štádium konania.

30. Len na okraj krajský súd dodáva, že z vyjadrení žalovanej prezentovaných v prebiehajúcim spore je zrejme jej pomerne dôsledné oboznamovanie sa s jednotlivými dokumentmi. Ak by údaje preberacieho protokolu boli v tak zásadnom rozpore so skutočnosťou, ako tvrdí žalovaná, je len ťažko predstaviteľné, že by ho bez akýchkoľvek pripomienok (čo i len v sprievodnej e-správe) podpísala. Keďže k podpísaniu protokolu žalovanou došlo v jej „domácom prostredí“, neprichádza do úvahy ani (hypotetická) možnosť o bezprostrednom tlaku zo strany dodávateľa.

31. Žalovaná nielenže podpísaním preberacieho protokolu potvrdila funkčnosť diela dodaného žalobcom, ale vôbec nepreukázala uplatnenie vád diela, či už v rámci fyzického preberania zariadenia jej manželom alebo zaslaním listu datovaného dňom 20.6.2019. Preberací protokol s údajným vytknutím vád a nedorobkov diela žalovaná v konaní nepredložila. Vo vzťahu k listu z 20.6.2019 nepreukázala jeho doručenie žalobcovi a nevymedzila ani nijaké konkrétne okolnosti týkajúce sa spôsobu odoslania

tejto písomnosti. Následne nie je relevantné ani dovolávanie sa na zmluvného dojednaní (bod 4.7.) o možnosti vrátenia faktúry objednávateľom, ktoré oprávnenie bolo viazané na lehotu 5 dní. Dokonca, aj pokiaľ by sa vychádzalo z obsahu listu z 20.6.2019, tak by išlo o oneskorené vrátenie faktúry žalovanou, lebo priamo v texte listu uvádza, že k doručeniu faktúry došlo (už) dňom 30.5.2019.

32. Tvrdenia žalovanej, že žalobca tým, že bol ochotný skontrolovať dielo, potvrdil jeho nefunkčnosť, je výrazne skresľujúce a tendenčné. V jeho zmysle by na preukázanie existencie väd stačilo, aby objednávateľ tvrdil, že dielo má vady a pokiaľ by sa dodávateľ chcel presvedčiť o pravdivosti takejto tvrdenia, išlo by o uznanie existencie vady. Už „na prvý pohľad“ je zrejma neudržateľnosť takejto argumentačnej konštrukcie. Naopak, v danej spojitosti je namieste poukázať na to, že žalovaná napriek ochote žalobcu preveriť/skontrolovať dielo viackrát znemožnila vykonanie takejto „ohliadky“.

33. Z doteraz konštatovaného krajský súd, zhodne s okresným súdom, uzatvára, že žalovaná nepreukázala, že dielo dodané žalobcom má vady (veľmi problematickým je už i samotné vymedzenie údajných väd žalovanou), preto nemôže byť platným ani jej odstúpenie od zmluvy o dielo z titulu tvrdených väd.

34. Nakoľko odvolacie námietky vymedzené oboma stranami, ktorým vymedzením je odvolací súd viazaný, neboli dôvodné a odvolací súd nezistil ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré príhliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), v meritornej časti napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

35. Odvolaniami oboch sporových strán bol napadnutý aj závislý výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania. Podstatou jeho spochybňovania však bol „len“ nesúhlas tej ktorej strany s meritorným výsledkom sporu. Vzhľadom na viazanosť odvolacieho súdu konkrétnymi odvolacími námietkami a s poukazom na potvrdenie rozsudku okresného súdu v oboch meritorných výrokoch je vecne správnym i výrok o náhrade trov prvoinštančného konania. Len pre úplnosť krajský súd dodáva, že okresný súd náležite vychádzal z pomeru úspešnosti strán v spore.

36. Keďže odvolací prieskum bol vykonaný v celom rozsahu meritórneho nároku (tak v časti vyhovujúcej žalobe žalobcu, ako i v časti jej zamietnutia vo zvyšku), zhodný pomer úspešnosti sporových strán je daný aj v odvolacom štádiu konania. Žalobca bol úspešný v rozsahu 6.978 eur (zároveň teda neúspešný v rozsahu 1.296,85 eur), čo v percentuálnom vyjadrení úspešnosti strán – z pohľadu žalobcu – zodpovedá pomeru 84,325 % ku 15,675 %. Čistý úspech žalobcu tak predstavuje rozdiel dotknutých hodnôt 68,65 %, v ktorej miere má žalobca voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP).

37. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 ods. 1 CSP. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.